

CZĘŚĆ IV: SPRAWOZDANIA

SPRAWOZDANIE Z II OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ PT. „ILE DOBREGO JEST W CZŁOWIEKU? SIEROCTWO – EMANACJA DOBRA CZY ZŁA”

THE REPORT FROM THE 2ND ALL-POLAND SCIENTIFIC CONFERENCE ENTITLED: „HOW MUCH GOOD IS IN MEN? ORPHAN – EMANATION OF GOOD OR EVIL”

Joanna Waszczuk

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Waszczuk J. (2016). *Sprawozdanie z II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Ile dobrego jest w człowieku? Sieroctwo – emanacja dobra czy zła”*. *Rozprawy Społeczne*, 2 (10), s. 89-90.

II edycja Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Ile dobrego jest w człowieku? Sieroctwo – emanacja dobra czy zła”, odbyła się w PEDAGOGIUM Wyższej Szkole Nauk Społecznych w Warszawie, dnia 2 czerwca 2016r. Główna inicjatorka konferencji prof. dr hab. Hanna Żuraw zaprosiła do organizacji Zakład Pedagogiki Specjalnej i Logopedii Pedagogium WSNS oraz Doktoranckie Koło Naukowe Twórczej Rewalidacji i Animacji KONTRA.

W konferencji uczestniczyli Goście Honorowi: prof. dr hab. n. med. Jerzy Kiwerski - Rektor WSR, prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński - Rektor Pedagogium WSNS, Izabela Fortuniak - Przedstawicielka Rzecznika Praw Dziecka, dr Andrzej Kaliszewski - kierownik MSCDN Wydziału w Ciechanowie, mgr Bogusław Tundzios - kierownik Radomskiego oddziału MSCDN, Joanna Luberadзка-Gruca - Prezes Fundacji Przyjaciółka oraz przedstawiciele Koalicji na rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej.

Obecne na konferencji były również osoby reprezentujące władze Pedagogium WSNS:

P. Kanclerz Paulina Krystosiak, P. Prorektor dr Sergiusz Pukas. Konferencję odwiedzili słuchacze studiów licencjackich, magisterskich i doktoranckich - z czego organizatorzy byli wyjątkowo dumni, ponieważ konferencja skierowana była do przyszłych pedagogów i wszystkich, którym bliskie są problemy wspomagania dzieci samotnych, porzuconych, krzywdzonych.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonali prof. zw. dr hab. Marek Konopczyński Rektor Pedagogium WSNS a także prof. dr hab. Hanna Żuraw. Uwaga prelegentów zwrócona została ku paradygmatycznym aktualizacjom pieczy zastępczej. Wśród zagadnień objętych refleksją odniesiono się do etyki jako podstawy pieczy zastępczej, dobra dziecka - opiekuna -instytucji oraz dylematów ról rodzic - trener.

Zamierzeniem organizatorów konferencji było poszukiwanie odpowiedzi na pytanie „przytulić czy odsunąć, co dać i jak dać aby wesprzeć człowieczeństwo dziecka dotkniętego sieroctwem”? Stąd zwrócenie uwagi na najważniejsze w tym obszarze zagadnienia dotyczące rodziny niepełnej a sytuacji osieroconego dziecka, granic ingerencji administracyjnej w rodzinie zastępczej, sytuacji trudnych - niepełnosprawności, czynników ryzyka i czynników szansotwórczych w pracy z dzieckiem oraz stosunku społeczeństwa wobec dzieci osieroconych. Niestety, według organizatorów konferencji prezentowany wachlarz zdarzeń, pokazuje brak empatii i cynizm zawarty w społecznej opinii o dzieciach osieroconych - postronnym wydaje się, że wystarczy dać cokolwiek by dzieci osierocone już czuły się zadowolone. Ich prawdziwe problemy pozostają w cieniu. Są to poza osamotnieniem wspomnienia wielorakiej traumy, czasem choroby i niepełnosprawności.

Z tymi sprawami muszą sobie poradzić opiekunowie pieczy zastępczej. Te właśnie zadania troszczenia się o elementarne wartości jak życie i zdrowie powierzonych ich opiece dzieci wypełniają ich codzienną pracę raz wyzwalając twórcze potencjały i radość – raz niosąc chwile zwątpienia, łzy czy rozczarowanie.

Konferencję, celowo zaplanowaną po Międzynarodowym Dniu Dziecka, rozpoczęły wystąpienia uczestników sesji plenarnej prof. dr hab. Krzysztofa Wojcieszka, prof. nadzw. dr hab. Hanny Żuraw, dr Wiesława Walca, dr Barbary Adamczyk, dr n. hum. Ireneusza Materniaka a także dr Joanny Waszczuk reprezentującą Państwową Szkołę Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Zabierający głos prelegenci zwrócili uwagę na marginalizowanie spraw i krzywdzenie najmłodszych obywateli świata i to także przez bliskich. Rozważano para-

Adres korespondencyjny: Joanna Waszczuk, Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, ul. Sidorska 95/97, 21-500 Biała Podlaska, e-mail: j.waszczuk@dydaktyka.pswbp.pl, tel.: 83 344 99 00

Czasopismo Open Access, wszystkie artykuły udostępniane są na mocy licencji Creative Commons Uznanie autorstwa-użycie niekomercyjne-na tych samych warunkach 4.0 Międzynarodowe (CC BY-NC-SA 4.0, <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>).

doksy, dylematy i luki w organizacji pieczy zastępczej i adopcji. Omawiano inicjatywy związane z budowaniem nowej kultury integracji przenikniętej akceptacją i szacunkiem dla każdej istoty ludzkiej. Analizowano sukcesy, mocne strony istniejących rozwiązań. Słowa prof. dr hab. Krzysztofa Wojcieszka „człowiek jest stwórcą a nie twórcą” osadzone w kontekście referatu pt. „Sieroctwo w kontekście klasycznej teorii rodzicielstwa” skłoniły do refleksji nad obecnością rodzica w procesie kształtowania osobowości młodego człowieka. Odsłoniły znaczenie rodzicielstwa w tworzeniu i nawiązywaniu relacji społecznych dziecka.

Szczególnie dużym zainteresowaniem cieszyły się obrady sesji pierwszej

Emanacja dobra. Zostały zaprezentowane w niej wystąpienia dotyczące niesienia pomocy rodzinie w sytuacji przemocy w dobie ponowoczesności, pomocy dzieciom wywodzącym się z rodzin dysfunkcyjnych prowadzoną przez świetlice socjoterapeutyczne. Uczestnicy skupili się również na zagadnieniach dotyczących Original Play (Zabawy Pierwotnej) mającej wyjątkowe znaczenie w budowaniu i wzmacnianiu poczucia bycia kochanym. Odnosząc się do wystąpienia P. mgr. Katarzyny Wiśniewskiej „Pomoc rodzinie w przemocy w dobie ponowoczesności” możliwym było prześledzenie sytuacji dzieci i młodzieży polskiej funkcjonującej w społeczeństwie posttransformatywnym. Jak wskazała autorka cechami charakterystycznymi w/w są: kształtowanie się rywalizacji, konkurencyjność, upadek autorytetów, totalna krytyka wszystkiego co stare, a także wiążąca się z nią dezorganizacja społeczna, wzrost swobód obywatelskich oraz zmniejszenie skuteczności instytucji kontroli społecznej. Implikacje zachodzących, dynamicznych zmian odnoszą się bezpośrednio do dorosłych, młodzieży, jak i dzieci. Przejawiają się występowaniem zachowań dewiacyjnych, zjawisk bezrobocia, bezdomności czy sieroctwa.

Sytuacjom trudnym oraz problemom poświęcono obrady sesji Emanacja zła. Odniesiono się do czynników ryzyka w pracy z dzieckiem osieroconym, sytuacji zdrowotnej dzieci osieroconych, funkcjonowaniu dzieci z niepełnosprawnością w rodzinie zastępczej i adopcyjnej, oddziaływaniom choroby psychicznej rodziców na dziecko. Prezentowana sesja objęła wystąpienie m.in. mgr Laury Jurga. Autorka w referacie zatytułowanym „Dziecko z niepełnosprawnością w rodzinie zastępczej i adopcyjnej”

zwróciła uwagę, iż system pomocy tak naprawdę nie wyciąga ludzi z wykluczenia społecznego, ale ich tam trzyma, a nawet produkuje następne pokolenia uzależnionych od pomocy. Nowe przepisy nie sprawią, że mniej rodzin będzie zrzekało się praw do chorego czy niepełnosprawnego dziecka, którego nikt nie będzie chciał adoptować. Autorka zadała pytanie, dlaczego nie ma rodzin adoptujących dziecko niepełnosprawne? Dlatego, że wymaga to ogromnego poświęcenia i pieniędzy, a państwo nie chce tym rodzinom pomóc stwierdziła prelegentka.

Konferencję uatrakcyjnił występ dzieci z Mazowieckiej Fundacji Rodzin Zastępczych, oraz grupy terapeutyczno-teatralnej „INNA SCENA” dostarczając uczestnikom wielu wzruszeń. Młodzi artyści poruszyli serca widzów, wywołując poczucie szczęścia, radości i sukcesu autentycznej pracy artystycznej. Prowadząca zespół P. Ewa Jasik-Wardalińska pokazała, iż bezpośredni związek ze sztuką, poprzez przeżycia wywołane naturalnym kontaktem z muzyką i tańcem sprawia, że dzieci osieroczone znajdują się w kręgu świata, który je naprawdę akceptuje.

Podsumowania obrad wszystkich sesji oraz oficjalnego zamknięcia konferencji dokonała prof. dr hab. Hanna Żuraw. Prelegentka podziękowała gościom za przybycie i wygłoszenie referatów oraz organizatorom za zaangażowanie w przygotowanie i realizację konferencji.

Zamysł organizatorów konferencji koncentrował się wokół prezentowania paradoksów, dylematów oraz luk w organizacji pieczy zastępczej i adopcji, jak też promowaniu inicjatyw związanych z budowaniem kultury integracji przenikniętej akceptacją i szacunkiem dla każdej istoty ludzkiej. Cel konferencji odnosił się również do ukazania sukcesów, mocnych stronach a uogólniając pozytywnego wizerunku człowieka jako istoty zdolnej do nadawaniu kształtu własnemu życiu i światu. Podjęcie dyskursu dotyczącego podejmowania różnorodnych inicjatyw osób realizujących pomoc w obszarze funkcjonowania dzieci osieroconych stało się przyczynkiem dla przekazania świadectwa ludzkiej dobroci, siły, twórczości i kreatywności.

Poruszane zagadnienia wywoływały wśród uczestników konferencji ogromne zainteresowanie prowadzące do burzliwych dyskusji. Wynikiem wymiany myśli i poglądów przybyłych osób stał się zamysł organizacji podobnej konferencji w przyszłości. Stąd organizatorzy przewidują kolejne edycje.